

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
26 У 8641/17
Дана 30.09.2022. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Шундерић председника већа, Весне Иконић и Елена Петровић чланова већа, са судским саветником Ирином Јелић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА, ..., ... бр. ..., чији је пуномоћник Владимир Рабреновић адвокат из Београда, Пожешка 85а, против туженог Жалбене комисије Владе Републике Србије, Београд, Булевар Михајила Пупина бр. 2, чије је овлашћено лице ББ, запослена код туженог, ради поништаја решења број: 111-00-37/2017-01 од 24.04.2017. године, уз учешће заинтересованих лица: ВВ, ..., ..., ГГ, ..., ..., ДД, ..., ..., ЋЋ, ..., ..., ЕЕ, ..., ..., ЖЖ, ..., ..., ЗЗ, ..., ..., ИИ, ..., ..., ЈЈ, ..., ..., КК, ..., ..., ЛЛ, ..., ..., ЉЉ, ..., ..., ММ, ..., ..., НН, ..., ..., ЊЊ, ..., ..., ОО, ..., ..., ПП, ..., ..., РР, ..., ..., СС, ..., ..., ТТ, ..., ..., ЂЂ, ..., ..., УУ, ..., ..., ФФ, ..., ..., и ХХ, ..., ..., у предмету јавног конкурса, након одржане усмене јавне расправе дана 29.09.2022. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 30.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је жалба, тужиље АА, кандидата који је учествовао у изборном поступку, на решење Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција, број: 112-03-34/2017-03 од 20.02.2017. године, о пријему у радни

однос ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, ПП, РР, ЦЦ, СС, ТТ, ЋЋ, УУ, ФФ и ХХ, као неоснована. Ожалбеним решењем број: 112-03-34/2017-03 од 20.02.2017. године, у тачки 1. диспозитива одлучено је да се примају у радни однос на одређено време у својству приправника-командира: у Казнено-поправном заводу у Београду, 25 приправника командира: 1. ВВ, датум рођења ..., 2. ГГ датум рођења ..., 3. ДД, датум рођења ..., 4. ЂЂ, датум рођења ..., 5. ЕЕ, датум рођења ..., 6. ЖЖ, датум рођења ..., 7. ЗЗ, датум рођења ..., 8. ИИ, датум рођења ..., 9. ЈЈ, датум рођења ..., 10. КК, датум рођења ..., 11. ЛЛ, датум рођења ..., 12. ЉЉ, датум рођења ..., 13. ММ, датум рођења ..., 14. НН, датум рођења ..., 15. ЊЊ, датум рођења ..., 16. ОО, датум рођења ..., 17. ПП, датум рођења ..., 17. РР, датум рођења ..., 19. ЦЦ, датум рођења ..., 20. СС, датум рођења ..., 21. ТТ, датум рођења ..., 22. ЋЋ, датум рођења ..., 23. УУ, датум рођења ..., 24. ФФ, датум рођења ... и 25. ХХ, датум рођења ... У тачкама 2., 3., 4., и 5. диспозитива наведено је да именованима приправнички стаж траје 6 месеци, почев од дана ступања на рад, те да су дужни да до окончања приправничког стажа положи испит за завање командир, и да су именовани из тачке 1. овог решења дужни да ступе на рад у року од 8 дана од дана коначности овог решења, као и да ће Управник Казнено-поправног завода у Београду посебним решењем утврдити коефицијент за обрачун и исплату плате.

Тужбом поднетом Управном суду дана 02.06.2017. године, тужила оспорава законитост решења туженог органа наводећи да није правилно примењен закон, други пропис или општи акт, да у поступку доношења решења није поступљено по правилима поступка, те да је чињенично стање непотпуно и нетачно утврђено и из утврђених чињеница је изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања, као и да су повређена уставна права и права загарантована Европском конвенцијом о људским правима. Указује да је другостепено решење неправилно и незаконито, јер је донето услед погрешне примене материјалног права, као и одредаба члана 235. став 2. и члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, те да је орган морао да цени све жалбене наводе и достављене доказе. Истиче да конкурсна комисија иако је имала обавезу, није извршила антропометријско мерење кандидата, пре провере базично-моторичног статуса, што представља кршење правила о конкурсном поступку. Такође, психолошко тестирање у КПЗ Београд, поред именованог члана конкурсне комисије, спроводила је ЧЧ, која није именована за члана конкурсне комисије, што представља кршење правила конкурсног поступка и закона. Наиме, свих пет чланова конкурсне комисије били су дужни да сходно Правилнику и решењу о именовању комисије, прате психофизичко тестирање, а то је пратио само члан комисије ЦЦ, који је спроводио дискриминацију над тужиљом током конкурсног поступка, те је тужила тестирана на месту које није наведено у позиву и током тестирања је снимана, што доводи у сумњу да је у питању зла намера и да се што више повреди углед тужиле. Такође су извештај о тестирању потписали четири члана конкурсне комисије, који нису присуствовали тестирању, што представља фалсификовање исправе, а нема потписа петог члана комисије који је вршио тестирање, при чему је председник конкурсне комисије уредно потписивао извештај, а није био присутан ни на једној провери у току конкурса. Истиче да је конкурсна комисија незаконито формирала листу кандидата, јер је на листи кандидата за избор за рад у КПЗ у Београду, уврстила три кандидата која нису обавила

психофизичка тестирања, нити су обавила разговоре са комисијом за пријем кандидата за КПЗ у Београду, и нису оцењени на разговору, а то су кандидати: ЉЉ, ЊЊ и ПП. Указује да је конкурсна комисија прекршила правила конкурса тиме што су наведена лица без основа и услова примљени у радни однос, а нема их на записницима о разговору са кандидатима који су одржани 5., 6., 7. и 08.09.2016. године, у просторијама Централног затвора у Бачванској улици и уврштени су на листу најбољих 107 кандидата за КПЗ у Београду. Конкурсна комисија је наставила са незаконитим спровођењем конкурса јер је после 4 месеца након окончања свих фаза изборног поступка, и после обављених разговора са кандидатима, незаконито, без иједног правног основа дана 01.12.2016. године, донела критеријуме за оцену кандидата код разговора и тестирања, што представља несавестан рад конкурсне комисије. Избором командира-приправника који не испуњавају опште и посебне услове за рад у Служби за обезбеђење, директор Управе је прекорачио границе дискреционог права. Конкурсна комисија је незаконито именована, јер је за председника конкурсне комисије именован ШШ, који је незаконито примљен у радни однос, јер се из решења о пријему пензионера ШШ у радни однос у фебруару 2013. године, види да је примљен на одређено време у трајању од шест месеци, на радно место начелника Одељења за безбедносно-оперативне послове у Управи, а у решењу је наведено да се прима у радни однос на одређено време због привремено повећаног обима посла, што је незаконито, јер у време пријема именованог на наведено радно место на том месту није радио ниједан запослени, па нема основа за пријем у радни однос због привременог повећања посла. Такође, и други чланови комисије су незаконито именовани, јер ниједан члан комисије нема стручну спрему као тужила, доктор стоматологије, нити је и један члан руководилац КПЗ у Београду, чиме је повређен закон на штету тужиле. Конкурсна комисија је у целости незаконито спровела конкурсни поступак, јер је супротно правилима конкурса прихватила непотпуне пријаве, и на бази тих непотпуних пријава, директор Управе је кандидате примио у радни однос, односно кандидати који су примљени у радни однос у конкурсној документацији су доставили уверење о стручној спреми (ЕЕ, ЉЉ и ЈЈ), а не диплому, како је то наведено у конкурсном одлуци од 23.11.2015. године. Такође, цео поступак туженог је контрадикторан и незаконит, а што се види из образложења коначног решења, где се наводи: "с обзиром да се у случају спровођења јавног конкурса за попуњавање извршилачких радних места у Управи за извршење кривичних санкција, примењује Закон о извршењу кривичних санкција као *lex specialis* у односу на Закон о државним службеницима, односно Правилник о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Управи за извршење кривичних санкција, а на крају образложења коначног решења тужени наводи: "полазећи од напред наведеног Жалбена комисија Влада-Веће оценило је да је изабрани поступак спроведен у складу са одредбама Закона о државним службеницима и одредбама Правилника о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Управи за извршење кривичних санкција, те се закључује да тужени орган не зна који се закон примењује у поступку пријема командира-приправника. Указује да је дошло до погрешне примене материјалног права, јер су у радни однос примљени кандидати без услова за радно место командира приправника, па је првостепено решење ништаво и незаконито. Такође је погрешно примењен Закон о извршењу кривичних санкција, и то члан 255. став 3., јер је примљен кандидат ЦЦ која је навршила 36 година живота, а важећи ЗИКС

прописује да се у Служби за обезбеђење може примити кандидат до 35 година живота. Наиме, прекршен је и члан 253. став 4. Закона о извршњу кривичних санкција, јер није извршена полицијска провера кандидата, иако је то законом и конкурсом била утврђена обавеза конкурсне комисије и директора Управе, већ је директор Управе, од Управе за аналитику МУП-а, тражио само проверу из КЕ евиденције. Указује да је погрешно примењен члан 45. Закона о државним службеницима, јер је незаконито примљен у радни однос кандидат који није држављанин Републике Србије и то ОО, који је држављанин Босне и Херцеговине и кандидат ЖЖ, која је доставила извод из Матичне књиге југословенских држављана под бројем ... рођена у Хрватској. Такође су повређене и одредбе члана 51. став 2. и члан 9. став 2. Закона о државним службеницима, јер избор кандидата који су примљени у КПЗ у Београду, није заснован на стручној оспособљености, знању и вештинама кандидата, а што доказује пример кандидата РР из ..., који је завршио занат-трећи степен, занимање аутолимар, специјалност замена крова на возилу после хаварије, као и кандидат ТТ, који је завршио занат-трећи степен, електромеханичар за термичке и расхладне уређаје, као и да су примљени кандидати са местом пребивалишта у ... и ..., (ЉЉ и ЊЊ) и за њих се исплаћују велики путни трошкови, због удаљености кандидата од завода у коме раде, а све на штету буџета РС. Истиче да је извршена дискриминација у односу на жене, с обзиром да су у радни однос примљене само три жене, где је тужилца као жена и мајка двоје деце и лекар, дискриминисана у поступку пријема. Указује да су незаконито и неправилно примењене одредбе члана 9., 10., 11., 23., 24., 25., Правилника о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Управи за извршење кривичних санкција ("Сл. гласник РС", бр. 40 од 11. јуна, 137 до 16. децембра 2014).- погрешна примена. Даље наводи да је погрешно примењен и Закон о раду, и то одредбе члана 18. и 19., јер је тужилца као супруга узбуњивача АА1 дискриминисана у поступку тражења запошљавања у Управи. Указује да су Уставна права и Европске конвенције погрешно примењене, јер није вођено рачуна о поштовању основних људских права тужилце, која су зајемчена Уставом РС и то чланом 21. Устава (забрана дискриминације), члан 36. став 1. (право на једнаку заштиту право пред државним органом), члан 23. став 1. (људско достојанство) а такође су повређена права утврђена чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и Препорука о статусу државних службеника број Р (2000) Комитета министара усвојена 24.02.2000. године. Наиме, у поступку избора кандидата погрешно су примењена и Европска затворска правила, тачка 76. и 77., при чему директор Управе није водио рачуна ни о тачки 72.3 и тачки 85. Европских затворских правила. Указује да су неправилно примењене одредбе члана 196. став 3., члана 197. став 1., члана 198. став 2., члана 199. став 2. и 3. и члана 201. тачка 1. Закона о општем управном поступку, јер диспозитив оспореног решења је нејасно одређен, противречан је сам себи и образложењу, не произилази из утврђених чињеница односно неразумљиво је на основу којих критеријумима је директор Управе у радни однос КПЗ примио 25 приправника командира, нити по ком пропису се уноси табела кандидата са редним бројем, нити има образложења, да ли су примљени кандидати са средњом стручном спремом или високом стручном спремом, да ли испуњавају услове у погледу старости, држављанства Србије, безбедносне провере, како је то прописано у закону. Такође, нема критеријума на основу чега је са листе за избор кандидата која броји 237 кандидата, директор Управе изабрао 25, нити у

образложењу има разлога за тачку 2., 3., 4. и 5. диспозитива, што представља битну повреду поступка. Наиме, законом је прописано шта садржи решење и то чланом 196. став 3. ЗУП-а, те по наведеном члану, "прилог 1" не може бити садржај решења, који је неразумљив, неправилан, незаконит, при чему се по принципу *coru-paste* у пасусу 4, на правој страни, су уписани услови неког ранијег конкурса из раније важећег ЗИКС-а. Такође је на првој страни пасус 2 у "прилогу 1", нетачно наведено да је решење директора Управе за извршење кривичних санкција број 19-01-14/2015-3 од 23.11.2013. , а конкурс је расписан 24.11.2015. године. Нејасно је, на основу чега тужени наводи да је АА остварила оцену 2,40, кад таква чињеница није наведена у првостепеном решењу, "у прилогу 1". Осим наведеног, погрешно је примењен и члан 201. став 1. ЗУП-а, јер првостепено решење не садржи потпис директора Управе, већ је само стављен факсимил. Такође у образложењу решења нема ни чињеница, нити разлога који су били одлучујући да тужиља не буде изабрана на листи кандидата за пријем приправника-командира, већ је омаловажавана, дискриминисана и понижавана, јер је супруга АА1, који ради у КПЗ Београд, који је прогнан из Управе за извршење кривичних санкција, због указивања на злоупотребе и корупцију. Истиче да је конкурсна комисија незаконито именована, јер ни један члан комисије нема стручну спрему као она, ускратили су јој право да изврши увид у дипломе, решења о пријему и распоређивању чланова конкурсне комисије, што је у супротности са Законом о општем управном поступку и Законом о заштити личности. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу достављен Управном суду дана 17.07.2017. године, остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Заинтересована лица нису доставила одговор на тужбу.

Управни суд је, дана 29.09.2022. године, одржао усмену јавну расправу, применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС", бр. 111/09) којим је прописано да је расправа обавезна, ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима и у складу са чл. 38. Закона о управним споровима, у присуству тужиље, пуномоћника тужиље, овлашћеног лица туженог и ЦЦ.

Пуномоћник тужиље на усменој јавној расправи истакао је да остаје код навода из тужбе и постављеног тужбеног захтева. У вези са наводима из образложења оспореног решења указује да није тачан навод туженог да је конкурсна комисија дана 24.11.2015. године извршила преглед свих поднетих пријава кандидата управо са разлога што је тог дана био расписан конкурс, који је требало да траје до 09.12.2015. године, па је по оцени пуномоћника тужиље било немогуће истог дана прегледати сву конкурсну документацију. Такође оспорава пријем у радни однос заинтересованог лица ЦЦ указујући на околност да је у тренутку када је донето првостепено решење наведено лице већ имало 36 година што је супротно прописаном услови да се у радни

однос могу примити лица са високом стручном спремом до 35 година старости. Такође сматра да су повређена правила поступка и на начин што није испоштан правилник, којим је прописан редослед у фазама конкурсног испитивања кандидата на који начин су у радни однос примљена и лица која нису тестирана у фази антропометријског мерења, а која фаза је претходила каснијим фазама. Такође сматра да је психолошко испитивање кандидата извршено од лица које није било члан конкурсне комисије. Сматра да је поступак повређен и са разлога што су за поједине кандидате ЛЈЛ, ЊЊ и ПП, прихваћени резултати психолошког тестирања који су обављени у КПЗ Ниш а да се при том не зна ни када. Сматра да кандидати који су примљени у радни однос на основу уверења, као доказа о стручној спремности нису могли бити укључени у изборни поступак имајући у виду да је услов из конкурсне документације диплома као доказ о стеченој средњој стручној спремности. Такође сматра да поступак безбедносне провере није спроведен на прописан начин, имајући у виду да је у том поступку тражена само провера из казних евиденција а не и друге провере, при чему не спори да је у односу на безбедносну проверу исти начин примењен на све кандидате, при чему нова лица која су примљена у радни однос засигурно не би прошла да је безбедносна провера вршена на прописани начин. Сматра да престанак важења Правилника није оправдање за овакво поступање имајући у виду да је након престанка Правилника ступио на снагу Закон о полицији, који је у овом делу прописао исте услове. Указује да је решење првостепеног органа мањкаво и у делу образложења у коме недостају разлози везано за начин оцене испуњености услова и мерила која су цењена, из чега произлази да се из образложења решења и не може утврдити на који начин је вршен одабир кандидата по редоследу предложених кандидата. Сматра да би тужила имала и већи број примедба да јој је благовремено омогућен увид у списе органа. Других предлога у допуну доказног поступка нема. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Трошкове поступка је тражио за приступ једном неодржаном рочишту и за учешће на данашњој расправи по АТ, све увећано за износ судских такси за тужбу и одлуку суда.

Овлашћено лице туженог на усменој јавној расправи остаје у свему код навода из одговора на тужбу, као и свим наводима из оспореног решења. Сматра да је поступак који је претходио доношењу овог решења спроведен у складу са законом и да је тужили било омогућено учешће у том поступку. Такође наводи да су у највећем делу наводи пуномоћника тужиле – које и истиче, а који су дати на расправи наводи које је тужила истичала у допуни своје жалбе, које наводе тужени орган није ценио имајући у виду да је допуна жалбе органу поднета неблагоприятно односно дана 08.04.2017. године.

На питање суда да ли у вези са тим наводима може сада да се изјасни, овлашћено лице туженог изјављује- да не може, да је тужила била у прилици да у току поступка штити своја права а да су наводи који су изнети у допуни жалбе туженом органу достављени по протеку рока за изјављивање жалбе. Других предлога у допуну доказног поступка нема. Предлаже да суд тужбу одбије.

ЦЦ на усменој јавној расправи изјавила је да не оспорава решење туженог органа, а да се о другим детаљима не би изјашњавала јер се свега тога више не сећа имајући у виду протек времена. Указује да је на предметном конкурс прошла као кандидат који испуњава услове, али да у КПЗ-у није засновала радни однос јер је одустала, с обзиром да је пре окончања конкурсног поступка добила понуду за друго радно место о чему је комисија благовремено обавештена. Такође, указује да није заинтересована за даљи ток овог поступка, јер је у радном односу код другог послодавца, након које изјаве је суд утврдио да ЦЦ нема својство заинтересованог лица у овом предмету.

Одлучујући о поднетој тужби у нејавној седници већа одржаној дана 30.09.2022. године у смислу чл. 41. Закона о управним споровима, оценом навода истакнутих у тужби, одговору на тужбу, навода пуномоћника тужиле и навода овлашћеног лица туженог, истакнутих на усменој јавној расправи, списка предмета управне ствари и образложења оспореног решења, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени увидом у доставницу утврдио да је тужила ожалбено решење примила 07.03.2017. године, а да је туженом допуну жалбе поднела препорученом поштом 08.04.2017. године, након истека рока за изјављивање жалбе, те допуну жалбе исти није узео у разматрање. Тужени је увидом у достављене списе предмета, констатовао да је конкурсна комисија, именована решењем директора Управе за извршење кривичних санкција број: 119-01-11/2015-03 од 23.11.2015. године и решењем о именовању заменика чланова конкурсне комисије број: 119-01-14/2015-03 од 23.11.2015. године и решењем заменика председника конкурсне комисије број: 119-01-4/2015-3/3 од 17.06.2016. године, спровела изборни поступак за попуњавање извршилачког радног места обезбеђење завода, звање командир-приправник у Казнено-поправном заводу у Београду-25 извршилаца, Казнено-поправном заводу у Ћуприји-7 извршилаца, Казнено-поправном заводу у Пожаревцу-Забели-30 извршилаца, Казнено-поправном заводу у Шапцу-8 извршилаца, Казнено-поправном заводу у Сомбору-8 извршилаца, Казнено-поправном заводу у Сремској Митровици-10 извршилаца, Окружном затвору у Крагујевцу-10 извршилаца, Окружном затвору у Новом Пазару-10 извршилаца, Окружном затвору у Новом Саду- 40 извршилаца, Окружном затвору у Ужицу-5 извршилаца, а по јавном конкурс објављеном на сајту Министарства правде-Управе за извршење кривичних санкција на порталу е-управе и гласилу Националне службе за запошљавање "Послови"; да су у тексту огласа о јавном конкурс, сагласно члану 5. Правилника о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Управи за извршење кривичних санкција, наведени услови за рад на радном месту које се попуњава; да је конкурсна комисија на састанку одржаном дана 24.11.2015. године, констатовала да је на оглашени јавни конкурс приспело 2.829 пријава; да је сходно

члану 13. наведеног Правилника, конкурсна комисија, закључком одбила 360 пријава, у којима кандидати нису доставили све потребне доказе, које су непотпуне или неблаговремене; да је конкурсна комисија упутила кандидате на физичко тестирање, те је утврдила да 79 кандидата није испунило услове физичке провере; да су након физичког тестирања кандидати упућени на психотестирање у складу са чланом 23. наведеног Правилника, те да је оцену "не задовољава" на провери психолошког статуса добило 678 кандидата; да су се три кандидата појавила на тестирању, започела тестирање и пре окончања тестирања самовољно напустили и одустали од истог; да се 580 кандидата није одазвало позиву за проверу психофизичког тестирања, и поред тога што су уредно обавештени, те је закључено да су одустали од учешћа у изборном поступку; да су након завршеног тестирања кандидати сходно члану 22. Правилника, упућивани на здравствени преглед у Завод за здравствену заштиту радника МУП-а, те да је на основу достављених извештаја конкурсна комисија констатовала да 207 кандидата није прошло здравствени преглед, док се 56 кандидата није одазвало позиву за лекарски преглед и поред тога што су уредно обавештени, те је закључено да су одустали од учешћа у изборном поступку; да је у периоду од 13.06.-28.09.2016. године, сагласно члану 24. Правилника, конкурсна комисија обавила разговоре са кандидатима који су испунили све услове и за које је, у складу са чланом 253. став 4. Закона о извршењу кривичних санкција, извршена безбедносна провера; да је Катарина Кораћ на основу постигнутих резултата остварила просечну оцену 2,4; да је конкурсна комисија на основу постигнутих резултата кандидата сагласно члану 25. Правилника, саставила листу кандидата са најбољим резултатом оценом 3,00, на коју је уврстила 237 кандидата; да је конкурсна комисија саставила листу за избор за Казнено-поправни завод у Београду на који је уврстила 107 кандидата; да је директор Управе за извршење кривичних санкција са листе кандидата сагласно члану 25. став 2. наведеног Правилника, за рад у својству командира-приправника-25 извршилаца, у Казнено-поправни завод у Београду, изабрао кандидате ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН, ЊЊ, ОО, ПП, РР, ЦЦ, СС, ТТ, ЋЋ, УУ, ФФ и ХХ, и да изабрани кандидати испуњавају све услове прописане за рад на наведеном извршилачком радном месту. С обзиром на наведено, неосновани су наводи жалбе којима се указује на основу којих критеријума је директор извршио избор 25 кандидата од 237 који су добили оцену 3, с обзиром да је сагласно одредби члана 25. став 2. Правилника о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Управи за извршење кривичних санкција ("Сл. гласник РС", бр. 40/10 и 137/14), дискреционо право директора Управе да изабере кандидате са листе за избор, односно лице које је са најбољим резултатом испунило мерила за избор и које ће најуспешније обављати послове упражњеног радног места. У вези навода у жалби којима жаљила указује да је примљени кандидат ЦЦ у тренутку доношења решења имала више од 36 година живота, те да је учињена повреда одредбе члана 255. Закона о извршењу кривичних санкција, односно да именована не испуњава услов конкурса комисије, тужени је утврдио да је у тексту огласа јавног конкурса о конкурсном наведеном да се на основу члана 255. Закона о извршењу кривичних санкција, за приправника у Служби за обезбеђење може примити лице које испуњава следеће услове: да има средњу стручну спрему, да је млађе од 30 година и да је психички и физички способан за вршење службе; да се у Службу за обезбеђење може примити лице које и поред законом утврђених услова има до 35 година живота, ако има стечено

високо образовање на студијама другог степена (дипломске академске студије-мастер, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно на основним студијама у трајању од најмање 4 године и стечено високо образовање на студијама првог степена (основне академске студије, основне струковне студије), односно на студијама у трајању до три године; да сходно наведеном члану Закона о извршењу кривичних санкција, право учешћа на конкурсу имају кандидати до 30 година живота (1985. годиште и млађи), као и кандидати до 35. година живота ако имају стечено високо образовање другог степена (дипломске академске студије-мастер, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно на основним студијама у трајању од најмање 4 године и стечено високо образовање на студијама првог степена (основне студије, основне струковне студије), односно на студијама у трајању до три године; увидом у конкурсну документацију кандидата ЦЦ утврђено је да је именована рођена ... године; да је завршила Факултет за правне и пословне студије и стекла звање дипломирани менаџер; да је именована у тренутку конкурсисања имала 34 године. Имајући у виду да примљени кандидат ЦЦ има стручно високо образовање, те да члан 255. став 3. Закона о извршењу кривичних санкција, предвиђа да се за приправника у Служби за обезбеђење може примити лице до 35 година живота, по оцени туженог, неосновани су наводи жаљилије да именована није испунила услов конкурса, будући да је у тренутку конкурсисања имала мање од 35 година живота. У вези навода у жалби којима указује да у образложењу ожалбеног решења нису наведени разлози који указују да ли су примљени кандидати са средњом стручном спремом или кандидати са високом стручном спремом, те да је на тај начин учињена повреда материјалног права, тужени је утврдио да су исти неосновани. Ово са разлога јер се ожалбено решење односи на пријем кандидата за који у поступку који је претходио изборном поступку утврђено да испуњавају услове конкурса, између осталог и услов у погледу тражене стручне спреме, те да су наведени подаци садржани у записницама са састанка конкурсне комисије. Такође, одредбом члана 57. став 4. Закона о државним службеницима, је одређено да решење о пријему у радни однос садржи лично име кандидата, назив државног органа у који се прима, и назив радног места на које се распоређује, односно да подаци на које именована указује не представљају обавезни саставни део решења о пријему у радни однос. Наводи жалбе у којима се указује да нису извршене безбедносне провере свих примљених кандидата, већ провера из казнене евиденције, те да је учињена повреда члана 253. став 4. Закона о извршењу кривичних санкција и повреда Правилника о поступку безбедносне провере и садржини упитника ("Сл. гласник РС", бр. 97/2015), тужени је утврдио да су неосновани. Ово са разлога јер жаљилија погрешно наводи Правилник о поступку безбедносне провере и садржини упитника, као и правни основ за вршење безбедносне провере, будући да у моменту када се првостепени орган обратио надлежном министарству ради утврђивања безбедносних сметњи за кандидате, (допис Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција пов број: 39/16 од 04.10.2016. године), исти није могао применити, будући да је престао да важи 13.02.2016. године. Дакле, тужени је увидом у списе предмета утврдио да се првостепени орган дописом Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција пов број: 39/16 од 04.10.2016. године, обратио надлежном министарству у циљу обављања безбедносне провере у складу са одредбом члана 254. став 4. Закона о

извршењу кривичних санкција, те да је према истом акту надлежно министарство поступило, односно сачинило извештај. Неосновано се наводи у жалби да се као члан конкурсне комисије имао именовати један члан из Службе за управљање кадровима, те да је учињена повреда одредбе члана 51. став 2. Закона о државним службеницима, с обзиром да се у случају спровођења јавног конкурса за попуњавање извршилачких радних места у Управи за извршење кривичних санкција, примењује Закон о извршењу кривичних санкција као *lex specialis* у односу на Закон о државним службеницима, односно Правилник о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Управи за извршење кривичних санкција, који не предвиђа обавезу да један члан конкурсне комисије буде државни службеник из Службе за управљање кадровима. Такође су по оцени туженог, неосновани наводи у жалби којима именована указује да је председник конкурсне комисије ББ1 противно прописима, именован као заменик заменика председника конкурсне комисије, да није потписао изјаву да код њега не постоји сукоб интереса у вези са јавним конкурсом. Ово са разлога што је тужени увидом у списе утврдио да је решењем Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција, број: 119-01-04/2015-03/3 од 17.06.2016. године, измењено решење Министарства правде, Управе за извршење кривичних санкција, број: 119-09-14/2015-03/2 од 23.11.2015. године, којим су именовани заменици чланова конкурсне комисије за спровођење јавног конкурса за попуњавање радних места за пријем припадника-командира у Служби за обезбеђење, те да је уместо заменика председника конкурсне комисије ВВ1, начелника Одељења за опште и правне послове, услед мировања радног односа, именован ББ1, начелник Службе за опште послове у Казнено-поправном заводу у Београду-Падинској скели, као и да је именовани потписао изјаву да код њега не постоји сукоб интереса у вези са јавним конкурсом. Наводи жалбе којима указује да сматра да чланови конкурсне комисије нису имали исте стручне оспособљености, знање и вештине, као она, као доктор стоматологије, нису могли бити од утицаја на другачије решење ове ствари, будући да је по оцени туженог, комисија сачињена у свему у складу са одредбама члана 8.-10. Правилника о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Управи за извршење кривичних санкција. Поводом навода у жалби којима именована истиче да сматра да је у односу на примљене кандидате РР и ТТ, требала бити у предности, будући да има виши степен стручне спреме од њих, тужени је утврдио да су исти неосновани, будући да текстом огласа јавног конкурса висока стручна спрема није означена као предност приликом селекције кандидата где су на јавни конкурс могла конкурисати лица до 30 година живота са стеченом средњом стручном спремом, као и лица до 35 година живота ако имају стечено високо образовање на студијама другог степена (дипломске академске студије-мастер, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије). Основано се у жалби указује да је противно Правилнику о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Управи за извршење кривичних санкција конкурсна комисија проценом психолошког статуса кандидата оцењивала са "да" или "не", уместо са "задовољава" или "не задовољава". Међутим, по оцени туженог, наведени пропуст конкурсне комисије није могао бити од утицаја на другачије решење ове управне ствари, будући да се у конкретном случају ради о позитивној или негативној оцени психолошког статуса кандидата која му омогућава или не омогућава даље учешће у изборном поступку, односно да се не ради о оцењивању које би евентуално довело до различитог бодовања

кандидата. Неосновани су наводи у жалби којима именована указује да конкурсна комисија противно одредбама Правилника о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Управи за извршење кривичних санкција, прво вршила психичко, па физичко тестирање кандидата, с обзиром да поменути Правилник, не прописује обавезан редослед у погледу вршења психичког или физичког тестирања. Даље у вези навода у жалби којима именована указује да је оцењивање кандидата-приправника оценом од 1 до 3 извршено противно Правилнику о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Управи за извршење кривичних санкција, тужени утврдио да исти наводи нису могли бити од утицаја на другачије решење ове управне ствари, будући да је увидом у списе предмета утврђено да конкурсна комисија приликом вредновања постигнутих резултата кандидата на физичкој провери није искључила примену наведеног Правилника у погледу њиховог бодовања, већ је оцене од 1 до 3 утврдила ради њиховог јединственијег рангирања, односно њихове селекције, с обзиром на велики број кандидата који су учествовали у изборном поступку. Поводом навода у жалби којима се наводи да је злоупотребом конкурсне комисије кандидат ХХ уврштена на листу кандидата са најбољим резултатима и да је примљена у радни однос иако је остварила 0 поена на трчању на 100 метара, тужени је увидом у списе предмета утврдио да је ХХ на физичкој провери остварила укупно 20 поена, те да је оцењена оценом 3, као и да је на разговору где се оцењивала вештина комуникације добила оцену 3. Имајући у виду да је просечна оцена коју је кандидат ХХ остварила у изборном поступку оцена 3, неосновани су наводи жаљиле којима се указује да се именована с обзиром на остварне резултате није имала наћи на листи за избор, односно да није испунила услове за пријем у радни однос. У вези навода жалбе да је повређен члан 196. став 3. Закона о управном поступку, јер уместо потписа службеног лица садржи факсимил, утврђено је да је Законом о општем управном поступку, прописано да писмено решење садржи увод, диспозитив, обраложење, упутство о правном средству, назив органа са бројем и датумом решења, потпис службеног лица, печат органа и да у случајевима предвиђеним законом или другим прописом, решење не мора садржавати поједине од тих делова, ако се решење обрађује механографски, уместо потписа и печата може да садржи и факсимил. Дакле, из наведеног следи да факсимил замењује потпис али и печат у случају да се решење обрађује механографски. Наиме, у конкретном случају факсимил је употребљен на решењу које није механографски обрађено, али факсимил није заменио печат надлежног органа, па је, с тим у вези, неспорно да је овлашћено лице за употребу печата државног органа, стављањем факсимил печата потврдило да је акт донет и потписан од стране лица чији факсимил је печатом оверен и који у потпуности одговара оригиналу потписа лица надлежног за доношење решења и његовог потписника. Дакле, у конкретном случају није спорно да је ожалбено решење донето од стране надлежног органа и да је то лице своју одлуку потврдило потписом, односно факсимилом који због његовог оверавања сагласно закону, у потпуности замењује потпис, тако да се основано може закључити да у конкретној управној ствари није дошло до повреда правила поступка. Тужени је размотрио и остале наводе жалбе (да сматра да је дискриминисана због тога што њен супруг има статус узбуњивача који је запослен у Управи за извршење кривичних санкција, којима оспорава место где је вршена провера базично-моторичког статуса кандидата, да је нејасно на основу ког прописа је унета табела у диспозитив, односно

да прилог не може бити саставни део решења, да није извршено антропометријско мерење кандидата, да су кандидати из ... и ..., те да ће то проузроковати трошкове органу), али их посебно не образлаже, будући да по оцени туженог, нису могли да утичу на другачије решење ове управне ствари. Полазећи од наведеног, тужени је оценио, да је изборни поступак спроведен у складу са одредбама Закона о државним службеницима и одредбама Правилника о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Управи за извршење кривичних санкција, те да су стога неосновани наводи жалиоца којима се оспорава законитост поступка и донетог решења. Из наведених разлога, тужени је одлучио као у диспозитиву, применом члана 230. Закона о општем управном поступку.

Одредбом чланом 54. став 1. Закона о државним службеницима ("Службени гласник РС", бр. 79/2005...99/14), прописано је да јавни конкурс оглашава орган државне управе који попуњава радно место на својој интернет презентацији, на интернет презентацији Службе за управљање кадровима, на порталу е-управе, на огласној табли, интернет презентацији и периодичном издању огласа Националне службе за запошљавање. Јавни конкурс спроводи конкурсна комисија коју именује руководилац, применом одредаба овог закона о именовању конкурсне комисије за спровођење интерног конкурса (став 2.).

Одредбом члана 55. став 1. истог закона, прописано је да оглас о јавном конкурс садржи податке о државном органу, радном месту, условима за запослење на радно место, врсти радног места, месту рада, компетенцијама које се проверају у изборном поступку и начину њихове провере, области из које ће се вршити провере, року у коме се подносе пријаве, обавештење о обрасцу пријаве на конкурс, лично име лица задуженог за давање обавештења о јавном конкурс, адресу на коју се пријаве подносе, податке о доказима који ће бити захтевани у конкурсном поступку, месту и времену у којем се очекује да ће започети изборни поступак. Пријава на конкурс врши се на обрасцу пријаве који обавезно садржи лично име кандидата, адресу пребивалишта, односно боравишта и јединистевни матични број грађана (став 3.). Рок за подношење пријава на јавни конкурс не може бити краћи од осам дана од дана оглашавања јавног конкурса у периодичном издању огласа Националне службе за запошљавање (став 5.). Неблаговремене, недопуштене, неразумљиве и непотпуне пријаве конкурсна комисија одбацује решењем против кога се може изјавити жалба жалбеној комисији у року од осам дана од дана пријема решења (став 6.). Ако се испуњеност компетенција у изборном поступку може доказивати и сертификатима, потврдама или другим писаним доказима који су наведени у огласу јавном конкурс, лице подноси наведени доказ истовремено са предајом пријаве (став 8.).

Одредбом члана 56. став 1. истог закона, прописано је да конкурсна комисија саставља списак кандидата који на основу података из пријаве на конкурс испуњавају услове за запослење на радном месту и међу њима спроводи изборни поступак. У изборном поступку проверавају се компетенције кандидата према мерилима прописаним за избор (став 2.). Изборни поступак спроводи се у више обавезних фаза од којих је интервју са конкурсном комисијом завршна фаза поступка (став 3.). У свакој фази изборног поступка врши се вредновање кандидата и само кандидат који испуни унапред

одређено мерило за проверу одређене компетенције у једној фази изборној поступка може да учествује у провери следеће компетенције у истој или наредној фази (став 4.). Кандидати који су успешно прошли једну фазу изборног поступка обавештавају се о времену и месту спровођења наредне фазе изборног поступка (став 5.).

Одредбом члана 57. став 1. истог закона, прописано је да конкурсна комисија на основу постигнутих резултата кандидата у изборном поступку, прави листу кандидата који испуњавају мерила прописана за избор са постигнутим резултатима кандидата и доставља је руководиоцу. Руководилац је дужан да у року од 15 дана од дана пријема листе кандидата прими у радни однос кандидата који је са најбољим резултатом испунио мерило за избор (став 2.). Решење о пријему у радни однос садржи лично име кандидата, назив државног органа у који се прима и назив радног места на које се распоређује (став 6.).

Одредбом члана 59. став 1. истог закона, прописано је да решење о пријему у радни однос, односно решење о премештају доставља се свим кандидатима који су учествовали у изборном конкурс у адресу наведену у пријави за конкурс. Кандидат који је учествовао у изборном поступку има право да у року од осам дана од дана достављања решења изјави жалбу ако сматра да изабрани кандидат не испуњава услове за запослење на радном месту или да су се у изборном поступку десиле такве неправилности које би могле утицати на објективност његовог исхода (став 4.). Кандидат који је учествовао у изборном поступку има право да, под надзором службеног лица државног органа, прегледа сву документацију јавног конкурса (став 6.).

Одредбом члана 253. став 1. Закона о извршењу кривичних санкција ("Службени гласник РС", бр. 55/14) прописано је да извршилачко радно место у Управи попуњава се на начин предвиђен прописима који уређују попуњавање радних места у државним органима, ако овим законом није другачије предвиђено. У радни однос не може се примити лице које је осуђено због кривичног дела које се гони по службеној дужности, лице против кога се води кривични поступак за кривично дело које се гони по службеној дужности, лице које је осуђено на безусловну казну затвора у трајању дужем од три месеца и лице за које, у складу са прописима којима је уређено вршење безбедносних провера, постоје безбедносне сметње (став 4.).

Одредбом члана 255. став 1. наведеног закона, прописано је да за приправника у служби за обезбеђење може се примити лице које, поред законом утврђених испуњава и следеће услове: да има средње образовање, да је млађе од 30 година, и да је психички и физички способно за вршење службе. Утврђивање психофизичких способности обавља комисија коју именује директор Управе (став 2.). За приправника у служби за обезбеђење може се примити и лице до 35 година живота, ако има стечено високо образовање на студијама другог степена (дипломске академске студије – мастер, специјалистичке академске студије, специјалистичке струковне студије), односно на основним студијама у трајању од најмање четири године и стечено високо образовање на студијама првог степена (основне академске студије, основне струковне студије), односно на студијама у трајању до три године (став 3.). Кандидату који није испунио услове за психофизичке способности, здравствене способности или за кога постоје безбедносне

сметње доставља се решење о одбијању, у коме се наводе разлози због чега се кандидату не дозвољава да даље учествује у поступку пријема. (став 4.). Против решења из става 4. овог члана дозвољена је жалба Жалбеној комисији Владе, у року од осам дана од дана пријема решења (став 5.).

Одредбом члана 1. Правилника о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Управи за извршење кривичних санкција ("Службени гласник РС", бр. 40/10...137/14) прописано је да овим правилником ближе се одређује спровођење јавног конкурса за попуњавање извршилачких радних места у Управи за извршење кривичних санкција, начин образовања конкурсне комисије, стручне оспособљености, знања и вештине које се вреднују у изборном поступку, начин њихове провере, као и мерила за избор.

Одредбом члана 4. став 1. наведеног Правилника, прописано је да јавни конкурс за попуњавање извршилачког радног места оглашава се на интернет презентацији Управе, на интернет презентацији Службе за управљање кадровима, на порталу е-управе, на огласној табли Управе, интернет презентацији и периодичном издању огласа Националне службе за запошљавање. Рок у коме се могу поднети пријаве на јавни конкурс, не може бити краћи од осам дана од оглашавања јавног конкурса у периодичном издању огласа Националне службе за запошљавање (став 2.).

Одредбом члана 5. став 1. наведеног Правилника, прописано је у огласу о јавном конкурс уводе се: подаци о унутрашњој организационој јединици у Управи у којој се попуњава радно место; назив радног места; место рада; услови за рад на радном месту; стручна оспособљеност; знања и вештине која се оцењују у изборном поступку и начину њихове провере; рок у коме се подносе пријаве на јавни конкурс; име и презиме лица задуженог за давање обавештења о јавном конкурс у; адреса Управе; докази који се прилажу уз пријаву. Поред података из става 1. овог члана, у огласу о јавном конкурс уводи се да је пробни рад обавезан за оне који први пут заснивају радни однос у државном органу, а у огласу о јавном конкурс за пријем приправника уводи се да се радни однос заснива на одређено време и колико траје (став 2.). Поред података из става 1. и 2. овог члана, у огласу о јавном конкурс уводе се и услови за пријем у радни однос утврђени чланом 253. став 4. Закона о извршењу кривичних санкција ("Службени гласник РС", бр. 55/14) и да се у радни однос у Управи не може примити лице које је осуђено због кривичног дела које се гони по службеној дужности, лице против кога се води кривични поступак за кривично дело које се гони по службеној дужности, лице које је осуђено на безусловну казну затвора у трајању дуженом од три месеца и лице за које, у складу са прописима којима је уређено вршење безбедносних провера, постоје безбедносне сметње. (став 3.).

Одредбом члана 6. став 1. наведеног Правилника, прописано је да уз пријаву на јавни конкурс учесник јавног конкурса који није државни службеник прилаже оригинале или оверене фотокопије: уверења о држављанству; извода из матичне књиге рођених; доказа о одговарајућој стручној спреми; доказа о радном искуству у струци; других у огласу о јавном конкурс уведених доказа о испуњавању услова за рад на

радном месту која се испуњава.

Одредбом члана 7. наведеног Правилника, прописано је да пријава за јавни конкурс и докази уз пријаву подносе се конкурсној комисији Управе.

Одредбом члана 8. став 1. наведеног Правилника, прописано је ради спровођења јавног конкурса, у Управи се пре оглашавања, образује конкурсна комисија. Конкурсна комисија има три члана, осим кад се врши попуњавање радних места у служби за обезбеђење, када конкурсна комисија има пет чланова. (став 2.) Чланове конкурсне комисије именује директор Управе из реда државних службеника распоређених у седишту Управе, односно распоређених у заводу за извршење кривичних санкција у коме је систематизовано радно место које се попуњава (став 3.)

Одредбом члана 9. наведеног Правилника, прописано је да директор Управе именује чланове конкурсне комисије у зависности од услова за рад на радном месту које се попуњава, прописаних Правилником о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Управи, при чему је један члан комисије, по правилу, непосредни руководиоца унутрашње организационе јединице у којој се врши попуњавање радног места, док остали чланови комисије треба да имају најмањи исти степен образовања, стручних способности, знања и вештина као и кандидат у изборном поступку.

Одредбом члана 10. став 1. наведеног Правилника, прописано је да чланови конкурсне комисије ће, након увида у поднете пријаве учесника конкурса, дати писмену изјаву директору Управе о томе да ли они или са њима повезана лица, имају интерес за спровођење конкурса, односно да код њих не постоји сукоб интереса. Кругом повезаних лица из става 1. овог члана сматрају се: брачни или ванбрачни друг, сродници по крви у правој линији без обзира на степен, у побочној линији и тазбини закључно са другим степеном сродства, ако су у односу старатеља, штићеника, усвојица, усвојеника, хранитеља или храњеника. (став 2.)

Одредбом члана 11. став 1. наведеног Правилника, прописано је да задатак конкурсне комисије је да: 1) утврди који од пријављених кандидата испуњава прописане услове да учествује у изборном поступку и сачини листу тих кандидата; 2) организује и прати комплетан поступак избора кандидата; 3) утврди листу кандидата који су са најбољим резултатом испунили мерила прописана за избор и достави је директору Управе и министру правде.

Одредбом члана 12. став 1. наведеног Правилника, прописано је да конкурсна комисија одлуке доноси већином гласова чланова конкурсне комисије. Конкурсна комисија при прегледу пријава саставља списак неблаговремених, непотпуних и пријава кандидата који не испуњавају услове јавног конкурса (став 2.). Списак из става 2. овог члана и листа кандидата оверава се потписом свих чланова комисије (став 3.). Конкурсна комисија саставља записник о свом раду са листом кандидата, које доставља директор Управе односно министру правде на одлучивање (став 4.).

Одредбом члана 13. став 1. наведеног Правилника, прописано је да

неблаговремене, недопуштене, неразумљиве или непотпуне пријаве или пријаве уз које нису приложени сви потребни докази, конкурсна комисија одбацује закључком против кога се може изјавити жалба Жалбеној комисији Владе у року од осам дана од дана пријема закључка.

Одредбом члана 14. наведеног Правилника, прописано је да у изборном поступку конкурсна комисија може да оцењује само оне стручне оспособљености, знања и вештине које су наведе у огласу о јавном конкурс, на начин који је наведен у огласу.

Одредбом члана 15. став 1. наведеног Правилника, прописано је да стручне оспособљености кандидата комисија вреднује у изборном поступку, оцењујући његову способност да успешно обавља послове радног места чије се попуњавање врши, полазећи од услова из огласа, односно систематизације радног места и радног искуства кандидата на истоврсним пословима. Знање кандидата се вреднује тако што се проверава познавање области организације рада државних органа, делокруга Управе, као и знање кандидата из области рада за радно место које се јавним конкурсом попуњава (став 2.) Конкурсна комисија вреднује вештине кандидата ценећи вештину комуникације, логичног и аналитичког резонувања, организаторске способности, вештину руковођења, вештину рада на рачунару, као и друге вештине претходно утврђене од стране конкурсне комисије, у зависности од вештина потребних за обављање послова тог радног места (став 4.)

Одредбом члана 16. став 1. наведеног Правилника, прописано је да стручне способности, знања и вештине могу се проверавати писмено и усмено. Конкурсна комисија може да спроведе више начина провере, али је разговор увек обавезан (став 2.). Конкурсна комисија у сарадњи са државним службеником који је задужен за кадровске послове у организационој јединици у седишту Управе надлежној за правне и опште послове, одређује које се стручне оспособљености, знања и вештине вреднују, као и начин на коју се проверавају и исто наводи у огласу о јавном конкурс (став 3.)

Одредбом члана 19. став 1. наведеног Правилника, прописано је да ако се у изборном поступку знање проверава тестом, резултат кандидата вреднује се тако што се одређује проценат тачних одговора и вреднује оценом “задовољава”. Само кандидати са више од 50% тачних одговора могу да учествују у наредном делу изборног поступка (став 2.). Ако се као начин провере користи писмени рад, рад кандидата вреднује се оценом од 1 до 3, према критеријумима које конкурсна комисија унапред одређује (став 3.) Оценом 3 вреднује се кандидат који у потпуности испуњава захтеве за избор на радно место, оценом 2 вреднује се кандидат који делимично испуњава захтеве, а оценом 1 вреднује се кандидат који не испуњава захтеве за избор на радно место (став 4.). У наредном делу изборног поступка могу да учествују само кандидати који су сви чланови конкурсне комисије вредновали са оценом 2 или 3 (став 5.). Резултат вредновања кандидата утврђује се просечном вредношћу позитивних оцена (став 6.)

Одредбом члана 20. став 1. наведеног Правилника, прописано је после бодовања свих кандидата, конкурсна комисија сачињава листу кандидата и доставља је директору управе, односно министру правде. Ако више кандидата има једнак резултат,

предност на листи кандидата имају они са бољим резултатом на писменој провери знања и стурчних оспособљености (прво допунско мерило) и бољим резултатом на тесту вештина (друго допунско мерило). (став 2.).

Одредбом члана 21. став 1. наведеног Правилника, прописано је да право учешћа на конкурс за пријем приправника у служби за обезбеђење има лице које испуњава услове предвиђене Законом о извршењу кривичних санкција. Поред података из члана 5. овог правилника, оглас за пријем приправника у служби за обезбеђење садржи услове из Закона о извршењу кривичних санкција, који се односе на приправнике и напомену да ће кандидат након извршене безбедносне провере и психофизичког тестирања, бити позван на проверу здравствене способности за рад у служби за обезбеђење, са ношењем оружја (став 2.).

Одредбом члана 22. став 1. наведеног Правилника, прописано је да лекарски преглед за утврђивање здравственог стања кандидата, састоји се из општег лекарског прегледа, специјалистичких прегледа и теста на дрогу, који обавља Завод за здравствену заштиту радника Министарства унутрашњих послова у складу са утврђеним критеријумима завода. Кандидат који на лекарском прегледу добије негативан лекарски налаз, елиминише се из даљег поступка пријема кандидата (став 2.).

Одредбом члана 23. став 1. наведеног Правилника, прописано је да провера психолошког статуса кандидата подразумева тестирање путем стандардизованих тестова. Оцену “не задовољава” добија кандидат који постигне резултате испод утврђеног минимума, односно изнад утврђеног максимума у тесту (став 2.). Оцену “задовољава” добија кандидат који постигне резултате изнад утврђеног минимума, односно испод утврђеног максимума у тесту (став 3.).

Одредбом члана 24. став 1. наведеног Правилника, прописано је да пре провере базичног-моторичног статуса врши се антрополошко мерење кандидата (висина, тежина и BMI). Провером базично-моторичног статуса процењује се: 1) снага руку (максималан број склекова – време неограничено, без паузе приликом понављања радње која се тестира); 2) издржљивост прегибача трупа (подизање трупа за неограничено време, без паузе приликом понављања радње која се тестира); 3) снага ногу (максималан број чучњева - време неограничено, без паузе приликом понављања радње која се тестира); 4) анаеробни потенцијал организма – (трчање на 100м); 5) аеробни потенцијал организма – (трчање на 1000/500м); Сваки тест процене базично-моторичног статуса вреднује се од 0 до 5 поена, при чему укупни максимални број поена износи 25 (став 3.). Оцену не задовољава добија кандидат који освоји укупно 7 или мање поена, односно на два теста освоји 0 поена (став 4.). Број поена за утврђивање базично-моторичног статуса утврђује се на основу приказане табеле. (став 5.). Све фазе тестирања су елиминаторне. Кандидат који је испунио формални услов и прошао безбедносну проверу, психофизичко тестирање и здравствени преглед позива се на разговор. Кандидати са најбољим резултатом уврћују се на листу кандидата (став 6.).

Одредбом члана 25. став 1. наведеног Правилника, прописано је по

окончању поступка са пријављеним кандидатима, Комисија утврђује листу кандидата. На основу листе кандидата, решење о пријему кандидата у радни однос на одређено време у својству приправника – командира донеси директор Управе (став 2.). У решењу из става 1. овог члана наводи се назив завода у који се кандидат прима (став 3.).

Одредбом члана 5. став 1. Правилника о поступку безбедносне провере и садржини упитника ("Службени гласник РС", бр. 97/15, 12/16) прописано је да упитник за безбедносну проверу садржи податке из Основног безбедносног упитника за физичка лица који је прописан чланом 58. Закона о тајности података ("Службени гласник РС", бр. 104/09) и Уредбом о обрасцима безбедносних упитника ("Службени гласник РС", бр. 30/10) и то: како је наведено од тачке 1) до тачке 19) наведеног члана.

Одредбом члана 10. став 1. наведеног Правилника, прописано је да овлашћени полицијски службеник приликом вршења поступка безбедносне провере, о лицу које се проверава податке из члана 5. овог правилника провера тако што прикупља и обрађује: 1) податке из казнене, прекршајне и других евиденција које воде надлежни органи; 2) информације и обавештења о радним особинама добијене од послодавца у коме је радило или ради лице које се проверава; 3) информације и обавештења о животним навикама, склоностима и понашању (зависност од алкохола, опојних дрога или других психоактивних супстанци, коцкање, расипништво).

По оцени Управног суда, правилно је тужени орган одбио, жалбу тужиле, налазећи да је у току спроведеног првостепеног поступка правилно утврђено да изабрани кандидати испуњавају услове за заснивање радног односа на одређено време у својству приправника-командира у Казнено-поправном заводу у Београду, као и да је изборни поступак спроведен у складу са наведеним одредбама Закона о државним службеницима, Закона о извршењу кривичних санкција и Правилника о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Управи за извршење кривичних санкција. Ово стога што из списка предмета произлази да је јавни конкурс објављен у складу са чланом 54. став 1. наведеног Закона о државним службеницима, а у вези са чланом 4. став 1. наведеног Правилника о спровођењу јавног конкурса за попуњавање радних места у Управи за извршење кривичних санкција, да је конкурсна комисија спровела изборни поступак сходно тексту огласа у складу са одредбом члана 5. наведеног Правилника, а што је констатовано у записницима конкурсне комисије, која је сагласно члану 25. став 1. наведеног Правилника, после спроведеног изборног поступка сачинила листу за избор кандидата на наведено радно место на које је уврстила кандидате са најбољим резултатима чија је просечна оцена 3,00, у складу са одредбом члана 24. став 6. наведеног Правилника, а која листа је достављена директору Управе, те је директор Управе на основу листе за избор кандидата у складу са чланом 25. став 2. наведеног Правилника, донео ожалбено решење којим се наведена лица примају у радни однос на одређено време у својству приправника-командира у Казнено-поравном заводу у Београду, 25 приправника-командира.

Управни суд је ценио наводе тужбе да конкурсна комисија иако је имала обавезу, није извршила антропометријско мерење кандидата, пре провере базично-моторичног статуса, али је нашао да су без утицаја на другачију одлуку о законитости оспореног решења, имајући у виду да је тужени у одговору на жалбу навео да није

вршио антропометријско мерење кандидата, јер би на тај начин били дискриминисани кандидати.

Управни суд је ценио наводе тужбе да психолошко тестирање у КПЗ Београд, поред именованог члана конкурсне комисије, спроводила је ЧЧ, која није именована за члана конкурсне комисије али је нашао да су неосновани, имајући у виду да се у списима предмета налази решење број: 119-01-22/16-03 од 24.06.2016. године, којим се уместо заменика члана конкурсне комисије ГГ1, именује ЧЧ, распоређена на радном месту васпитач у Служби за третман у Казанено-поправном заводу у Београду-Падинској Скели.

Управни суд је ценио наводе тужбе да је конкурсна комисија незаконито формирала листу кандидата, јер је на листи кандидата за избор за рад у КПЗ у Београду, уврстила три кандидата која нису обавила психофизичка тестирања, нити су обавила разговоре са комисијом за пријем кандидата за КПЗ у Београду, и нису оцењени на разговору, а то су кандидати: ЉЉ, ЊЊ и ПП, али је нашао да су неосновани, имајући у виду да из списка предмета произлази да је конкурсна комисија обавила разговор и оценила кандидата ПП, дана 14.09.2016. године, према записнику број: 119-01-14/2015-03/1, а дана 17., 18., 19. и 20.05.2016 године у Пожаревцу вршено је психофизичко тестирање. Такође конкурсна комисија обавила је разговор и оценила кандидата ЉЉ дана 07.07.2016. године, према записнику број: 119-01-14/2015-03/1, а дана 11., 12., 13. и 14.04.2016 године у Нишу вршено је психофизичко тестирање. Конкурсна комисија обавила је разговор и оценила кандидата ЊЊ дана 05.07.2016. године, према записнику број: 119-01-14/2015-03/1, а дана 11., 12., 13. и 14.04.2016 године у Нишу вршено је психофизичко тестирање.

Управни суд је ценио и наводе тужбе да је конкурсна комисија незаконито именована, јер је за председника конкурсне комисије именован ШШ, који је незаконито примљен у радни однос, јер се из решења о пријему пензионера ШШ у радни однос у фебруару 2013. године, види да је примљен на одређено време у трајању од шест месеци, али је нашао да су неосновани, имајући у виду да из решења број: 112-03-136/15 од 14.10.2015. године, произлази да се ШШ, дипломирани правник, прима у радни однос на одређено време у трајању до шест месеци на радно место начелника Одељења за безбедносно-оперативне послове у Управи за извршење кривичних санкција и у звању вишег саветника, почев од 26.10.2015. године.

Управни суд је ценио наводе тужбе да кандидати који су примљени у радни однос у конкурсној документацији су доставили уверење о стручној спреми (ЕЕ, ЉЉ и ЛЛ), а не диплому, како је то наведено у конкурс од 23.11.2015. године, али налази да није од утицаја на законитост оспореног решења, имајући у виду да је одредбом члана 6. став 1. наведеног Правилника, прописано да се уз пријаву на јавни конкурс прилаже доказ о одговарајућој стручној спреми, при чему је и уверење доказ о стручној спреми.

Управни суд је ценио наводе тужбе да је погрешно примењен Закон о извршењу кривичних санкција и то члан 255. став 3., јер је примљен кандидат ЦЦ која је навршила 36 година живота, а важећи ЗИКС прописује да се у Служби за обезбеђење може примити кандидат до 35 година живота, али налази да није од утицаја на законитост оспореног решења, имајући у виду да је ЦЦ поднела пријаву на конкурс када је имала 34 године, а када је донето првостепено решење дана 20.02.2017. године тада је имала 36 година, при чему примањем у радни однос ЦЦ на наведено радно место, није на штету тужиле, имајући у виду да је сачињена листа за избор кандидата на наведено радно место на које су увршћени кандидати са најбољим резултатима чија је просечна оцена 3,00, а да се на наведеној листи не налази тужила.

Управни суд је ценио и наводе тужбе да је погрешно примењен члан 45. Закона о државним службеницима, јер је незаконито примљен у радни однос кандидат који није држављанин Републике Србије и то ОО, који је држављанин Босне и Херцеговине и кандидат ЖЖ, која је доставила извод из Матичне књиге југословенских држављана под бројем ... рођена у Хрватској, али налази да су неосновани, имајући у виду да се у списима предмета налази Извод из матичне књиге рођених југословенских држављана број: 204.5-1706/15 од 09.12.2015. године из кога произлази да је ОО држављанин Републике Србије решењем СМУП број 600-65972/97 од 01.03.1999. године, а ЖЖ, према Изводу из матичне књиге рођених југословенских држављана број: 204.5-2076/15 од 01.12.2015. године из кога произлази да је иста држављанин Републике Србије решењем СМУП број 600-1103/97 од 17.03.1998. године.

Управни суд је ценио и наводе тужбе да је на првој страни пасус 2 у "прилогу 1", нетачно наведено да је решење директора Управе за извршење кривичних санкција број 19-01-14/2015-3 од 23.11.2013. године, а конкурс је расписан 24.11.2015. године, као и навод да није тачан навод туженог да је конкурсна комисија дана 24.11.2015. године, извршила преглед свих поднетих пријава кандидата управо са разлога што је тог дана био расписан конкурс, који је требало да траје до 09.12.2015. године, али је нашао да није од утицаја на законитост оспореног решења, имајући у виду да се ради о очигледној грешци у писању која може да се исправи у сваком тренутку од стране првостепеног односно другостепеног органа.

Управни суд је ценио и наводе тужбе да поступак безбедносне провере није спроведен на прописан начин, имајући у виду да је у том поступку тражена само провера из казних евиденција а не и друге провере, али налази да нису основани, имајући у виду одредбу члана 10. став 1. наведеног Правилника о поступку безбедносне провере и садржини упитника, којим је прописано да овлашћени полицијски службеник приликом вршења поступка безбедносне провере, о лицу које се проверава, податке из члана 5. овог правилника провера тако што прикупља и обрађује: 1) податке из казнене, прекршајне и других евиденција које воде надлежни органи; 2) информације и обавештења о радним особинама добијене од послодавца у коме је радило или ради лице које се проверава; 3) информације и обавештења о животним навикама, склоностима и понашању (зависност од алкохола, опојних дрога или других психоактивних супстанци, коцкање, расипништво), при чему се у списима предмета налази допис директора Управе број 39/16

од 04.10.2016. године, упућен Министарству унутрашњих послова-Управи за аналитику, из чије садржине произлази да се изврше провере за учеснике конкурса у складу са прописима којима је уређено вршење безбедносних провера.

Такође, суд је ценио и остале наводе изнете у тужби, али налази да су исти без утицаја на другачије одлучивање у овој правној ствари и да се истим не доводи у сумњу правилност и законитост оспореног решења.

Са изнетих разлога, Управни суд је, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиље на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора имајући у виду успех тужиље у спору, па је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде применом одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), а који се сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 30.09.2022. године, 26 У 8641/17

Записничар
Ирина Јелић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Шундерић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

АЈ